

Visitationstal, Gottsunda församling 2023-02-12

Ärkebiskop Martin Modéus

1 Inledning

Kära vänner! Församlingsbesök är nog det roligaste en biskop gör. Under visitationsdagarna här har jag fått möta församlingsbor i alla åldrar, förtroendevalda, volontärer och anställda. En central fråga har varit: hur är det att vara kristen här i Gottsunda? Och hur tar kyrkan konkret form i Gottsunda församling, som en aspekt av detta att vara kyrka i Uppsala?

Vi har vandrat i församlingens olika områden och funderat över nya sätt att vara kyrka. Vi har bett och firat gudstjänst i Gode Herdens kapell, Sunnersta och Gottsunda kyrkor, men också utomhus, bland dagisbarn och byggarbetare, huskroppar under byggnad och promenadstråk som skapas. Och på visitationens första dag fick vi sjunga med de yngsta barnen i Sunnersta kyrka och möta era anställda på plats.

Vi har fått träna på att lägga till ett sinne, när vi promenerat i Rosendal, ”med urskog in i framtiden”, där konstnärer hjälper oss att se vad som finns under marken och livet omkring. Och förstås – vi har dagligen välkomnats av volontärer i Gottsunda kyrka, i det öppna och välkomnande Vardagsrummet. Här finns mycket att glädjas över. Tack för fina dagar och generöst mottagande, för samtal om liv och framtid.

Ni har berättat om kännetecknen på Gottsunda församling: öppenhet och låga trösklar. Det är lätt att mötas här, och det finns en stolthet över vad kyrkan betyder för många. Samma kraft fanns när Sunnersta växte fram.

Mångfalden är er rikedom i församlingen. Här finns många språk, många erfarenheter och en perspektivrikedom. Inte minst märks det i musiken, konsten och samtalen. Om det fick vi höra i panelsamtalet här i koret häromkvällen.

Här finns körer med olika uttrycksformer, här finns studios för tjejer och killar som vill producera musik, här finns utställningar som möter oss i foajén. Hoppet, och vad som gör en glad, har barnkörsbarnen målat tavlor om, att se här idag. Det tackar jag särskilt för.

Jag hör hur flera i personalen uttrycker arbetsplatsens goda anda och vad det betyder att få komma till jobbet om dagarna. Samtidigt är många i personalen nya, så håll i det goda och fortsätt att tänka på varandra.

Det Gottsunda som nu förtäts är historisk mark, men Guds folk har alltid varit på vandring. På väggen här i kyrkan ser vi fyra trianglar för tält och tre fyrkanter för hustak. Tälten leder tankarna till Israels vandring genom öknen. Det symboliserar församlingens motto: *Ett folk på väg*. Hustaken symboliserar bebyggelsen i Gottsunda. Att leva i rörelse, med eller utan hus, har varit en viktig fråga under visitationen.

2 Relationer och mötesplatser

I visitationer vill jag möta församlingar utifrån de fokusområden som församlingarna själva prioriterar. Ni har valt *Relationer och mötesplatser*, som första fokusområde att utveckla.

Relationer har att göra med ”det godas gåta”. Tänk att en sargad värld ändå innehåller så mycket gott, så mycket kärlek och så mycket mänsklighet! Tänk att vi får bygga församling och gestalta detta.

Under de här dagarna har jag mött mycket att glädjas över hos er: engagemang, förhoppningar, öppenhet. Jag vet att du Tin som församlingsherde har uttryckt att samtalen om De sju rörelserna – det är en tankefigur som finns i min bok *Levande tillsammans med Kristus* – är en god hjälp till att ta ut riktning för utveckling. Det gläder mig förstås.

Ni reflekterar också på ett fruktbart sätt över er själva: Är vi ett folk på vandring, eller är det bara bilden vi har av oss själva? Frågan behöver finnas med i alla de sammanhang där ni finns: i organisationen, i kyrkorna, i verksamheterna eller i mötena på torget.

I detta behöver vi vara medvetna om att Svenska kyrkans organisation är tydligt institutionell i sin uppbyggnad, och den typen av organisation påverkar vilka frågor som lätt försöker ställa sig först i kön. Lätt blir det administrativa och organisatoriska frågor, eftersom vi ju vill skapa förutsättningar för gott kyrkligt liv genom att ordna till det organisatoriska först. Det finns en risk att systemvärlden tillfredsställer organisationens egna behov först.

Här i Uppsala pastorat och i er församling tycker jag mig höra en god medvetenhet om detta, så det känns inte oroligt, men vi behöver ha ett tydligt fokus på människorna, det lokala, relationernas vårdande för att inte hamna fel.

2.1 Relationer och mötesplatser – mångfaldens möjligheter

Ni har generöst bjudit på era relationssammanhang; vi har fått dela bönevandring med bibelord, konst och reflektion. Vi har mötts i olika gudstjänster: korta mässor, bönestunder, förbönsgudstjänst och förlustgudstjänst och gudstjänst för stora och små.

Ett viktigt samtal fick vi dela med Tonetterna: hur en kör kan skapa känsla av samhörighet och gemenskap. Och körer sjöng fram hoppet vid samlingen *Ett hållbart hopp*. Vilken energi det ger när vi delar! Doften av Guds Ande får oss att lyssna djupt – och dansa!

Jag tänker ofta på hur mänsklig mångfald blir synlig i kyrkan, och hur det skulle kunna vara.

Gottsunda är mångfald. Men jag delar er återkommande undran dessa dagar, om den del av församlingen som trivs bäst i kyrkan, riskerar att bli homogen? Hur är vi *en* församling i mångfald här i Gottsunda, mer än olika delar som möts på olika arenor?

Fundera över hur den självklara mångfalden ska få bli kropp, synlig och påtaglig i verkliga möten över de gränser vi människor så ofta skapar – helt i onödan.

2.2 Relationer och mötesplatser – ensamhet bryts, människor bemyndigas

Att ensamhet bryts och gemenskap kan växa tillhör det godas underbara gåta. Människor möts på riktigt, och delar livet i smått eller stort. Och man sträcker på sig.

Här har Gottsunda församling en bredd av erfarenhet. Vardagsrummet är stort, inomhus såväl som utomhus, och generationerna många. Sök vägar att bygga ihop era mötesplatser.

Det ni erfar av hur diakoni utförs i området, av många goda aktörer, det är en gestaltning av hur alla goda krafter verkar för Guds rike. Det understryker betydelsen av ett lokalt diakonalt fokus. Låt det diakonala samtalet leva bland både vigda och andra.

Här vill jag uppmana er att fundera över den organisationsform pastoratet valt när diakonin organiseras tvärs över församlingsgränserna, utifrån hela pastoratets behov. Jag är övertygad om att det finns en klokhet i det, men var uppmärksamma så att den lokala förankringen inte förbises; det ni ser runt kaffeborden, på torget, och möter på skolorna på er hemmaplan. Jag vet att det finns ett levande samtal om detta, som jag uppskattat när jag fått ta del av.

Vi behöver gå samman och dra åt samma håll, och den diakonala blicken i pastoratet behöver ta gemensam höjd. Diakonkraft behövs i pastoratsövergripande arbete och gemensam diakonal reflektion, det bidrar till struktur och trygghet i utövandet på församlingsplanet. Samtidig måste respekt för våra församlingars olikheter råda.

Under veckan har jag fått möta många som samverkar med församlingen och som tacksamt tar emot det som kyrkan särskilt kan bidra med.

Återkommande beskrivs den öppna attityd som församlingen har, som skapar lokalt engagemang. Här har besöket på Ungdomsarenan gjort ett starkt intryck på mig, där olika professioner och vuxna i samspel kan få helt avgörande betydelse för ungdomarna. Kyrkans pedagogik och diakoni samverkar. Relationer byggs, och det sker lokalt.

Ni talar mycket om delaktighet, och om en utveckling av det ideella arbetet, och det tror jag är klokt. Det behövs tydliga strukturer för delaktighet som är öppna och begripliga, men också flexibla för de gåvor människor har och som man vill dela med sig av i församlingens sammanhang. Då får församlingen en bred förankring i samhället, och större kraft att vara en enhetsskapande och läkande faktor än om det är de anställda som ska göra allt.

Jag ser fram emot arbetet i den riktningen, och jag tror här finns både kraft och kunnsighet att genomföra detta. Ibland säger vi att kyrkan har mycket engagemang för former, men alltför lite former för engagemang. Det tror jag vi måste förändra, i framtidens kyrka.

2.3 Kyrka och samhälle i dialog för det gemensamma goda

Och kyrkans kraft behövs i det lokala. Samverkan är ett ord jag förknippar med Gottsunda. Jag har bland annat fått ta del av det som sker i Stora områdesgruppen och sett församlingens roll och hört församlingens rådets reflektioner.

Här finns en god struktur och en vilja till samverkan för att värna de låga trösklar och den öppenhet som Gottsunda församling bidrar med i det mångkulturella flödet. Ni beskriver det stolt som: *att vara kyrka mitt i byn i Gottsunda, är att vara kyrka mitt i byn i världen*. Det uttrycket kommer jag att ta med mig. Perspektivet ger mersmak.

3 Utveckling och hållbarhet – nya stadsdelar, kyrka i rörelse

Ert andra fokusområde heter *Utveckling och hållbarhet*. Gottsunda växer. Bostadsbyggandet här är omfattande och befolkningen beräknas vara fördubblad till 2050. Social oro, kriminalitet och utsatthet möts med insatser från kommun och civilsamhälle. Kyrkan bygger broar med närhet, religionsdialog och samverkan som ledord.

Jag tycker om vad jag läser om er i församlingsinstruktionen och jag hör ambitionen, även om jag kanske inte riktigt ser Gottsunda församling, i sin fulla mångfald, ta plats i just i församlingsinstruktionen. Men det viktiga är att texterna blir kropp med kött och blod så att er brokighet och mångfald – och era möjligheter – blir synliga.

En viktig fråga är då hur Gottsunda församling kan tas tillvara också ur pastoratets perspektiv? Kan pastoratet svara an och låta en församling prova att vara kyrka på nytt sätt?

Domprost Annica har förtjänstfullt under sin tid som kyrkoherde också för Gottsunda arbetat för att pastoratet ska hänga ihop som en gemensam helhet över Uppsala. Detta blir nu den sista visitationen Annica är med om, som kyrkoherde i pastoratet. Kanske behövs nu när pastoratssamarbetet är etablerat en rörelse som ger församlingarna utrymme att, i denna goda gemensamma form, utvecklas utifrån sina särarter.

Här finns spännande tankar hos församlingsherden, och ett församlingsråd som vill utveckling. Jag blev så inspirerad av den fantastiska ikonen som vi fick se i Sunnersta kyrka; Stefanos med ena foten på väg utanför ramen.

En församling som söker nya vägar – som är ett folk på vandring och både söker och finner nya sätt att vara kyrka i en ny tid. En församling utanför de gamla ramarna!

Jag hoppas att Gottsunda församling kan få förtroendet inom pastoratets organisation, att pröva sådana nya vägar. Att ta emot de förslag och de initiativ som finns i församlingen – och välsigna den mångfald av sätt som det då kan ske på. Det skulle kunna vara till hjälp för oss alla inom olika delar av vår kyrka långt utanför Uppsalas område. Jag uppmuntrar det gärna!

Men det är viktigt att pastorat och församling står samman i ledning och styrning, för att trygga handlingsutrymmet som församlingsherde och församlingsråd behöver.

3.1 Ulleråker och Rosendal

Kyrkobyggnaderna tror jag hör till de viktigaste faktorerna i vårt land för att hjälpa människan att ana sin tro. Sekulariseringen må ha slagit mot verksamhetskyrkan men inte mot människans förmåga att uppfatta kyrkorna mångsinnliga budskap. Den lokala kyrkan är av stor vikt för människors vilja att tillhöra Svenska kyrkan.

Alla beslut om kyrkor måste därför vara väl genomtänkta utifrån kyrkornas långsiktiga möjligheter att vara sinnliga, ordlösa rum kring vilka brokiga gemenskaper byggs.

Här tror jag att vägen fram till beslutet om församlingens fortsatta tillgång till Gode Herdens kapell behöver få ta tid för att klokheten om framtidsvägarna ska hinna mogna fram.

Kapellet har haft stor betydelse för många, även om det har utmaningar med tillgängligheten. Detta är en av de här platserna där människor så länge haft ett sammanhang att luta sig mot när livet brustit. Här har glädje, befrielse, äkthet och nåd spirat mitt i det svåraste. Som klockans kraftfulla klang, så överröstas smärtan för en stund av nåden.

Uppsala kommun investerar stort i parkområdets fortsatta betydelse, både utifrån sin historiska funktion av hälsogivande parkområde och utifrån sin nuvarande funktion som park längs ån i ett expansivt bostadsområde.

Det här är värt en ordentlig analys, inför framtidens behov av den närvarande kyrkan. Att utrymmena här, med kapellet som nav, ger möjlighet att kunna expandera eller krympa utifrån behov, möjliggörs genom hyresformen. Det skapar intressanta möjligheter.

Ni har berättat om frivilligengagemanget i helgsmålsringningen i klockstapeln just på Ulleråker. Det är en stark upplevelse att höra kyrkans klocka ringa som en bön för alla som bor omkring. Fortsätt värna och bygg på det frivilla engagemanget, och undersök hur det möjligen skulle kunna gå att låta livet i kapellet växa med ideella krafter.

Här är det viktigt att understryka att den utveckling mot ett ökat ideellt bärande i Svenska kyrkan, som nu är på väg, inte kommer ur att kyrkan har ont om pengar. Tvärtom, detta är ett exempel på god pastoral utveckling i framtidens kyrka. Vi bär vår bön, vår gemenskap och vårt diakonala engagemang tillsammans. Så bygger vi en stark kyrka för framtidens behov.

Om Sunnersta expanderar med kyrka, Gottsunda likaså och Ulleråker har välbevandrade stigar i omgivningen så har ni en spännande inbjudan till samverkan i det framväxande Rosendal.

Hur kan församlingen bidra till den hållbarhet och innovation som efterfrågas när området växer fram? Ett område utan tillgång till egen lokal och i kyrkans organisation en samverkan även över församlingsgränserna? Går det att genomföra på ett relationsrikt sätt?

3.2 Sunnersta, ny förskola och nya möjligheter

Tankarna går nu till Sunnersta. För mig är det avgörande för kristen tro i dagens samhälle att vi börjar i relationerna. Sunnersta har en relationsrik historia, och om jag förstår det rätt så pågår nu försök att ytterligare lyfta liv och verksamhet. Spännande är den messy-church ni bär visionen om att Sunnersta ska få vara – en generationsöverskridande mötesplats.

Vi behöver hjälpas åt för att få syn på Gud mitt i livets vardag. Förundrans samtal öppnar vägarna också till att se Gud där. Därför vill jag gratulera pastoratet som nu öppnat Duvans förskola. Ännu en plats i församlingen där barnen kan utveckla sina förmågor på alla sätt, inkluderat hållbar utveckling, i små grupper, och med kristen profil.

Inte minst blir jag glad över att höra att ni följer barnens egna funderingar, firar kristna högtider och synliggör andra religioner.

I pastoratets övergripande organisation finns en god vilja till samverkan med kommunen som här på ett fint sätt möter församlingens önskan att förskolan blir en mötesplats också för föräldrar.

Franciskus-statyn vi såg i Sunnersta är en klimatpåminnelse. Ni var en av de första församlingarna att bli miljöcertifierade och frågan lever bland personal och förtroendevalda. Glädjande! Men lika orubblig som altarskivan i Sunnersta kyrka vilar på timmerstockarna, lika fundamentalt åligger det oss alla att teologiskt reflektera över klimatfrågorna. Engagemanget för klimatet kommer ur teologin. Här finns ett arbete att prioritera. Och här finns en fråga att mötas i över generationsgränserna. Glöm inte bort den när ni sätter fart på församlingslivet i Sunnersta.

3.3 Nybyggnation Gottsunda

I Gottsunda byggs mycket nytt. Fortsätt dialogen i pastoratet kring hur det är att vara ett Guds folk på vandring just här på era gator och torg, och låt orden bli handling.

Ni har en lång tradition av att människor här söker nya rötter och gemenskaper. Och kyrkan finns med mitt i centrum, bland ständigt nya aktörer allteftersom stadsdelen förtätas. Här är Gottsunda församling verkligen ett nav i samhällsbygget.

I Gottsunda räcker oss Gud mångfalden, och ett engagemang som är stort i föreningsliv och torgrörelse och närhet till en älskad skola av eleverna. Låt många komma till tals med sin längtan.

Här och nu är ni kanske på ett särskilt sätt ”på vandring”, med ny ledning som tillsammans med förtroendevalda och församlingsbor i helt nya områden har att uttrycka vad ni tror att Gud vill med församlingen.

Just ni har återkommande upplevt hur stor betydelse en kyrka kan ha. Här älskar människor verkligen sin kyrka, och jag har sällan sett detta flöde av människor som kommer och går, det som många församlingar längtar efter, faktiskt vara verklighet.

Kyrkor är skattkistor för hoppets många tecken i en många gånger svårbegriplig värld. Kring tecknen på Guds kärlek samlas vi. Vilken gåva ni har i er kyrka, och vilken gåva ni är till samhället.

I mötet med den nya fastighetsägaren Hemmaplan, hörde vi hur församlingen inbjuds till att göra gemensam sak bland annat i utemiljön i centrum och med förslag för att fler unga människor ska kunna bemötas med respekt och värdighet.

Satsningen kommer ur att det finns en berättelse om Gottsunda som många vill hjälpas åt att bryta. Det finns många möjligheter. Gottsunda är resursstarkt när människor går samman. Kommunen backar upp för att få till en områdesförändring.

Här inbjuds församlingen till fortsatt samtal kring de existentiella arenornas betydelse; det interreligiösa möjligheter, samverkan med Kulturpunkten, med ateljéer och studios, till exempel. Och församlingens betydelse för samverkan för fred och stabila förhållningssätt i möte med andra religioner och olika generationer hyllas.

4 Lärande och undervisning

Ett område som vi, Svenska kyrkans biskopar, vill betona är *Lärande och undervisning* – att dela kyrkans skatter, helt enkelt. Detta är ett uppdrag som kyrkan alltid haft. Tidigare hade kyrkan ansvar för skolorna. Nu ska vi driva kristen undervisning i egen regi.

Biskoparna har därför skrivit ett så kallat biskopsbrev som heter *...och lär dem*. Brevet vill inspirera och stötta församlingar att ta undervisningsansvaret. Och i hela kyrkan hör jag en längtan efter att undervisa, inte minst hos prästerna. Och jag hör också en längtan efter kunskap om kristen tro hos många människor.

Här finns bibelstudiegrupper, kraftfulla samtalsgrupper och möjlighet till bibelsamtal efter veckomässan. Här finns viljan att skapa en grupp för kvinnor som vill lära sig om kristen tro på enkel svenska. Men framför allt finns här många tankar på utveckling och nytänkande, inte minst från er nya församlingsherde, Tin. Jag vill med nyfikenhet följa den utveckling som jag ser spira här.

Jag vill skicka med två tankar: Det första är att verkligen använda bibelberättelserna, våra skatter i tron, i alla möjliga sammanhang, i det sammanhang, den grupp eller den plats som var och en har. Fånga tillfället i flykten.

Det andra är, att vi behöver ha systematisk undervisning. Metoder kan ni välja utifrån sammanhang och utgångspunkt hos dem som vill lära sig mer. Men genom det systematiska behöver vi säkra att möjligheten till lärande verkligen finns.

Ett enkelt sätt att bygga undervisning, är det jag kallar för *10-minuter-om*. 10-minuter-om går ut på att vad ni än gör i kyrkan så kan ni ge plats för tio minuters undervisning om något centralt kristet tema; tio minuter om Jesus, tio minuter om fastan, om Franciskus, om påsken.

Det behöver inte vara svårare än så. Vi använder det vi redan har på ett smartare sätt. Tio minuter på körövningen, tio minuter i pysslet, tio minuter i Vardagsrummet, tio minuter på Öppna förskolan, tio minuter på personalsamlingen.

Och förstås: Använd tio minuter av kyrkkaffet till ett samtal om predikan. Fem minuter i smågrupper och fem minuter delande. De som vill prata längre kan göra det. Predikanten har lagt ned lång tid på förberedelser, och detta enkla sätt att göra lite till av predikan kommer att väcka intressanta samtal – och hjälpa prästen med nästa predikan.

5 Barn och ungdomar – och generationsöverskridande möjligheter

Ert tredje fokusområde – som hör ihop med lärandet och undervisningen som jag nyss talat om, är *Barn och ungdomar*.

5.1 Skolorna

I linje med att kyrkan i Gottsunda beskrivs i församlingsinstruktionen som en del av ett nav med samhällsfunktioner, kulturer och träffpunkter finns mycket viktigt att säga.

Arbetet bland barn och unga sker hos er på många sätt. Inte minst relationsskapande och på musikens arena. Det har väckt min glädje. Ni har också bra samarbete med skolorna och delar undervisningsuppdraget med dem. Det är en fröjd att höra att ni inte behöver fundera på hur ni ska kunna komma till skolan; skolan kommer redan till er.

Samtidigt kommer nya riktlinjer och förhållningssätt i förskolans verksamhet. Det gäller förstås möjligheten att prata med barn och föräldrar kring existentiella frågor och kristen profilering. Fortsätt samtala om detta, så att ni verkligen använder de möjligheter som finns. Använd varandras professioner och stärk varandra som personal.

5.2 Ungdomsarenan

Att samverka är en nyckel till livet i Gottsunda. Det har bekräftats många gånger. Det var roligt att möta Stora områdesgruppen – för att skapa ett tryggt samhälle.

I samtalen återkommer dock oron för att ungdomar tappat hoppet; till livet, till att överleva klimatkrisen, viljan att skaffa barn. Det här är viktigt att ta på allvar och om möjligt skapa rymd för samtal och bön när ungdomar finns inom hörhåll.

Här är er satsning på Ungdomsarenan ett strålande exempel. Ni har gått samman med kommunen och andra aktörer i området, och bjudit in till mötesplats för ungdomar med olika kulturella och religiösa bakgrunder. Här har församlingen verkligen lyckats ge förutsättningar för möten mellan unga människor, så att ensamhet bryts och gemenskap delas med förutsättningarna för både tjejer och killar.

5.3 Studioverksamhet

Inte nog med det! Jag vill också gratulera till den studio för musikproduktion som rustats. Och till det goda resultatet för ungdomarna som skapas när församlingens anställda rör sig på olika arenor, lyhörda för ungdomars olika uttryckssätt. Här är församlingens resurser i bruk för både killar och tjejer som får anledning att boka in sig i studion. Och de gör det för att "det är något visst med att vara i kyrkan".

Här finns ett inarbetat upplägg och en pedagogik där ungdomarna får växa, där de äldre, som kan studion, lär upp de yngre: *Unga leder unga* (ULU). Nog känner man tacksamheten över livet som omger er som församling. Tillsammans möjliggör vi det goda och synliggör Guds rike.

5.4 Konfirmander

Många unga har rötter i olika kulturer och religioner, och många lever också i socioekonomisk utsatthet.

Jag har uppfattat att det finns ett klokt samtal kring hur resurser ska fördelas på konfirmandverksamhet respektive mer öppen ungdomsverksamhet. Och det är roligt att höra att formen för pastoratets gemensamma satsning på konfirmation nu har satt sig, och att det känns gott.

Lokalt finns frågor som: hur tillgänglig är konfirmationen egentligen här? Hur tar vi kyrkans undervisningsuppdrag på allvar? Och hur fortsätter vi vara i samverkan just här när det gäller undervisningen. Under visitationen kom till exempel frågan från andra aktörer om konfirmation i samverkan i området Gottsunda. Här vill jag uppmuntra er till mångfald i formerna, om möjligt.

Att få integrera upplevelser och relationer på hemmaplan hjälper oss att vara kyrka tillsammans. Här finns en kyrkosyn att värna som i god samverkan kring barn och unga, genererar hemhörighet. Församlingsgemenskapen är en av våra främsta resurser, där människor kan röra sig mellan olika verksamheter och sammanhang.

5.5 Generationsöverskridande gemenskap

Vi har under visitationsdagarna talat mycket om mötet mellan människor från olika traditioner och religioner, de interreligiösa mötena. Just nu har de kanske en särskild intensitet, eftersom vi lever i en tid då många människor i församlingen bär stor oro för vad som händer släktingar och vänner under krig och katastrofer.

Här har församlingen många stigar upptrampade att fortsätta vara glada över, och i er församlingsinstruktion lyfter ni vikten av att kyrkan möter människor i olika åldrar i syfte att bryta isolering och ensamhet. Här finns också potential att tänka hur församlingen på nya sätt kan bidra till öppenhet mellan olika traditioner och med familjens alla deltagare. Möjliggör gemenskap för alla åldrar och socioekonomiska olikheter.

Som kristna kan vi inte nog understryka måltidens betydelse. Fortsätt bjuda in, och skapa nya stigar för oss alla att gå – gärna interreligiösa. Berättelserna om vad tillgång till mat gör, särskilt för barn och unga, är också en del av visitationens aktuella samtal.

Skulle gemensamma måltider kunna vara ett sätt att öppna upp mellan Ungdomsarenan, Vardagsrummet och barnfamiljerna? Kanske kan själva utdelandet av mat organiseras som ett möjliggörande av att stå sida vid sida?

Det här är det som jag beskriver i min bok *Levande tillsammans med Kristus* som den så kallade ”femte rörelsen”, som heter *från uppdelning till generationsöverskridande*. Med fokus på att skapa inte bara verksamheter för olika åldrar, utan att underlätta för olika åldrar att mötas generationsöverskridande. Men se till att det verkligen blir generationsöverskridande och inte generationsparallellt – att generationerna finns i samma rum med åtskilda.

Under visitationen har vi fått se prov på det fina när flera olika generationer har anledning att komma samtidigt till kyrkan. Var stolta över de verksamheterna, men fortsätt också att ta vara på möjligheterna utveckla möten mellan dem.

Kanske kan ett generationsöverskridande tillvägagångssätt underlätta för fler? Det behöver finnas en idé för hur vi ska komma i samspråk och lära känna varandra. Om vi kan ordna så att människor i olika åldrar blir vänner är det ett av de stora diakonala bidragen vi kan ge till samhället.

När generationerna lär sig lita på varandra bygger vi tillit i samhället, och vi överbryggar ensamhet. Jag lyfter gärna vikten av att gå från uppdelning till generationsöverskridande som något som gynnar ungdomarna. Ni uttrycker att ni vill att det arbetet ska öka och utvecklas. Låt nu den längtan bli praktik! Det som händer i Vardagsrummet eller Drop-in-mat och prat är goda exempel på församlingens öppenhet och möjlighet att göra något ytterligare av.

6 Avslutning

Ni är den första församling jag visiterar i Uppsala stift, och ni har gjort mig så glad. Och när vi vill utveckla vår församling tror jag det viktigaste alltid är att låta glädjen och tacksamheten blomma för det Gud gett redan idag. I dag har Gud gett att vi får mötas till visitationsmessa, en fantastisk sådan, med små och stora.

Jag är tacksam för den vandringen vi tillsammans fått göra i Gottsunda församling under hela denna vecka av visitation, jag är tacksam för er gästfrihet och öppenhet i djupa frågor. Tvärs över generationer, längs vägar, på gator och torg. Gud välsigne er på er fortsatta vandring in i framtiden.